

2018. 58. N. 3.

Bp. 1909, I. 3.

Banowits

Kedves Barátom!

udvariasan ugyan, de a valóságnak megfelelően mondva) nem igaz, mert te oly egy arva bőtül se jegyzetel fel. Meg lehetsz róla győződve, hogy ha eunek következésben nem ért volna eugen a plágium

vádjá, és ugyan soha erővá nem lesz sem valna ért a ~~sokból~~ ^{csoportként} ~~sokból~~ ^{szükséges} Sologos, mert nemcsak

le, hanem hálá istennel (én is náma), abban a helyzetben vágynak, hogy

Móra Ferenc Szeged
tudásunk és gyűjtésünk suyaga Múzeum Szeged

jutalmatlanok egy pár morriai másoknak is. De Rényi szerint voltam rá, mert a plágium várolját nem hagyhattam

magamra irányadni.

3. Ezgy állván a dolog, és a magam reírásról, nem törtéshatalom remmít.

Nagyon részen köszönöm, és riwból viszonozom az újévű gratulációt. Nagyon köszönöm a csángó moék imerelteciére való Kedves Hajlandosságodat is, de példányaival most rogtón nem erolgálhatok. Mindössze hal törtékpéldányt Raptam + csekél, sajnos, már mind elosztogattam. De írott az Alkmaeumnál, s örökre hiszem minden nehézség nélkül kioldani fognál egy bírálati példányt.

I. Köröves Kélemeinek ügyében a Rö.
vel kerődésre való visszahalom.

1. Elismerekem, hogy arról lehetne vitatni, hogy ottvetettsémiürű Rö. Rö. volt-e az ígyel az Erdélyi-féle polemia keretében elinténi. De miután hogy Kisbády Lászlónak Római-furcsán elárulta előttem a védett Rö. ősüljét, végre is nem lehet odaadni Rö. aron, hogy megragadtam Móra Ferenc a legális "Rödverő" (de Kellemesnek feltételezett nem mondható) alkalmat, amikor t. i. imént hasonló alaplatában visszaadott illetékek.

2. Hogy se a prioritás fejtartája nélküli már nagyon sok és nagyon fontos anyagot bocsátottál más előkelő tudósokkal rendelkezésére, az nagyon széps volt ugyan

Móra Ferenc
Múzeum Szeged

tőlel, de semmilyenkor sem tartották erre a dologra. Ill. ezekről arról a tényről lehet beszélni, hogy neked halvány sejtélymed sem volt róla, hogy K. K. balladája a Hétfa-luban is él, míg Víkárral együtt el nem kerettelek a forráshoz (1899 nyarán), ^{és} te mégis, ar én nevem említésre nélküli, minél raja! felfedezésedet körölted a 18. Székely Nemzetben, alkalmat adva ezáltal annak a csacci Saruolynak, hogyan plágiummal vároljon. Minthogy te aron a bizonysos helyen (1900 jún. 8. nám.) írt, hogy: „A legróvidebb változatom... talállyal nyáron jegyztem fel Pürkerecén, örökléses Sipos Jánosné után,” ar (nem nagyon

Boróppa

Ha te talán reflektálui akararrá a M.
K.-ben, azt én természetesen nem akar-
dályorhatnám meg, s ha vettekérésed
elfogadható lesz, egy szavam se lesz hor-
rá. Nérem csak Sarnoly aron rádjáit kell
mindvégig és a legerélyesebben viszra-
utaztanom, hogy én téged plágial-
talak volna.

Végül ^{Nagyercsak azon néretemet}
^{Múzeum Szégy} szeretnéim tudomásodra adni, hogy
én nem tartom okvetetlenül riúlté-
gesnek, hogy mi erőt vremélyesen is
összecsereink. Itt a kérdés, hogy me-
lyikünk federte fel Pürkerecen K.K.,
magában véve igen jelentéktelen
(csak Sarnoly miatt vált fontosnak), sa-

cérts talán jó volna, ha olyan modus vivendit találhatnáuk, amely mellett a Recske is jöllakkniék és a Ráporok is megmaradna. Egy ilyen formulát perere csak barátságos megbeszélések alapján lehetne megállapítani. S ennek erre a célra szívesen állunk rendelkezésre. Nem találhatunk másik támogatót holnap ^{III.} d. u. 5-kor az Akadémia felolvasó ülésén.
Műzeum székhelye?

addig is szívesen üldözöl a községgel felforgó vevetkezés dacára is igaz barátod,

Hörger Antal

VII. Király - u. 103. II. 9.